

ת"פ 20/23957-07 - מדינת ישראל נגד אמין אליב

בבית המשפט המחויזי בbara שבע
בפני כב' ס. הנשיהה, השופט אליו ביתן

ת.פ 20-07-23957

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רחל אטיאס
נגד
אמין אליב
ע"י ב"כ עו"ד צחי רז
הנאשמים

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה בעובדות כתוב אישום מתוקן שהוגש נגדו במסגרת הסדר דין, שאלת המ עיקריהן -

בתאריך 20.07.16:52 בשעה 16:52, הנאשם ניג ברכב בעיר עבר, ללא רישיון נהיגה תקף - לאחר שרישויו פקע ביום 16.01.18, ולא פוליסט בטיחות תקופה. בהתקרבו לצומת וגו מעבר חצייה להולכי רגל, מר בריס שניין ז"ל (להלן: "המנוח") - יליד 1938 - חצה את מעבר החצייה כשהוא רכב על אופניו. הנאשם פגע עם חזית רכבו באופניים והמנוח נחבט בעוצמה שימושה הקדמית של הרכב ולאחר מכן נהדף עם אופניו קדימה והוטל על הכביש, כשהוא סובל מшибלות קשות בראשו וברגליו. מועצתם הפגיעה, השימוש הקדמית של רכב הנאשם נופצה, וחזית הרכב נזקקה.

לאחר התאונה, הנאשם לא עצר במקום התאונה ולא העזיק עזרה כלשהי, והמשיך בנסיעה רצופה לבית העלמין בעיר שם החביא את רכבו. כוחות ההצלה שהגיעו למקום התאונה קבעו את מותו של המנוח.

2. על יסוד הודהה הנאשם בעובדות כאמור, הוא הורשע בעבירות של הפקירה אחרי פגיעה, לפי סעיף 64א(ג) בפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א- 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10(א) בפקודת התעבורה; נהיגת רכב ללא פוליסט בטיחות תקופה, לפי סעיף 2(א' ו-ב') בפקודת בטיחות רב מנوعי, התש"ל-1970.

תסקרים שירות המבחן

3. שירות המבחן ערך מספר תסקרים על הנאשם, בהם צוינו בין היתר הדברים הבאים-
עמוד 1

הנאשם בן 34. רוק, ואב לילד בן 3. שירות בצבא. אינו משתמש בסמים או אלכוהול. מודה בעבירות ולוקח אחריות על מעשי. תיאר כי לאחר האירוע חש בהלה ורעדות בגופו, ובשל מצוקתו המשיך בנסעה והתרחק מהמקום, ללא חשיבה ביקורתית על מעשי. ובודיעבד נזכר שהבחן בעורכי אורה המגישיים עזרה למנוח. תיאר שנסע לבית העלמין ושם לבית הוריו ושיתף חלק מבני משפחתו, ובஸטורן לכך הגיעו המשטרה. סיפר שהוא מתמודד עם תוצאות אשמה למרות שאינו אחראי לקרות התאונה. מאז האירוע הוא סובל מקשישانية, פחד מנסיעה ברכבת, מחשבות על המנוח ומשפחתו, וסימנים גופניים המתבטאים בהתקשרות וחיריקת שניינים. שירות המבחן התרשם מהנאשם מתמודד עם סימנים פוסט טראומטיים, רגשיים וגופניים. שמעורבותו באירוע מהווע אירוע חריג וטרואומטי. ושהסיכון להישנות עבירות נמוך. והמליץ על שילוב הנאשם בטיפול משמעותי שיעזר לו להשתקם ולהתפרק באופן נורמלי. בתסaurus משלים צוין שהנאשם הופנה לקבוצה טיפולית בשירות המבחן והשתלב בטיפול פסיכולוגי במרפאה לבריאות הנפש. ולאחרונה סבל משיתוק בפנים. הנאשם שיתף שהוא מתקשה לפנות לטיפול רגשי מסוים שחש שאינו ראוי לטפל בעצמו על רקע האשמה שהוא חש. ומהתרומות הראשונית של הפסיכולוג עולה שהנאשם סובל מסתמיים פוסט טראומטיים. בתסaurus סופי דווח שהנאשם השתלב בקבוצה "יעודית בתחום גרים מות ברשנות הכללית 6 מפגשים, והשתתף ב-3 מתוך 4 מפגשים. דווח שהנאשם משתף פעולה. וורבלי. נרתם לטיפול ונתרם ממנו. צוין שהוא הפסיק את הפגישות עם הפסיכולוג מסוים שחש בהצעפה רגשית שהביאה להתקפי חרדה ועוררות יתר, וצוין שעלה רקע מצבו המשפטי הוא חוויה מחשבות אובדן. חושש שכניסתו למאסר תוביל לנתק מבנו. והוא הופנה לטיפול פרטני "יעודי בתחום חרדה. צוין שלא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים. והוא מגלה אמפתיה. לוקח אחריות על מעשי. ומבער רצון להמשך טיפול. צוין שהוא מצוי במצב רגשי מורכב. שהסיכון להישנות עבירות נמוך. וכי מצבו הכללי וההיליך המשפטי מהווים עבورو גורם הרתעני משמעותי. שירות המבחן חיווה דעתו כי שליחת הנאשם למאסר והפסקת היליך הטיפול שלו יובילו להרעה משמעותית במצבו הרגשי והנפשי ולרגשותה בתפקודו. והמליץ להטיל עליו מאסר לרייצי בעבודות שירות. ובמידה ויזחלט להטיל עליו מאסר בפועל ממש, הומלץ לדוחות את תחילתו לצורך מיון מוקדם.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למשעי הנאשם נע בין 30 ל- 48 חודשים מאסר בפועל ובין 6 ל- 10 שנות פסילת רישיון נהיגה. צינה, כי פקודת התעבורה תוקנה והעונש המירבי הקבוע לעבירות ההפקה בחולופה בה הורשע הנאשם הוא 14 שנות מאסר. עד מה עלה חומרת מעשי הנאשם בנסיבותיהם, על הערכים החברתיים שנפגעו ועל הצורך בהרעתה הרבבים. הפניה לפסיקה. עתירה להטיל על הנאשם שלוש שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למשפחה המנוח, קנס משמעותי, פסילה ממושכת מהחזקק רישיון נהיגה ברף העליון של המתחם שהוצע ופסילה על תנאי.

5. נגדתו של המנוח העידה בבית המשפט ומספרה על המנוח, על אופיו, ועל העזרה הרבה שעזר לה ולסבתה.

6. ב"כ הנאשם ציין כי מתוך סרטיון מצלמת הרחוב שתיעודה את התאונה ניתן לראות שאמבולנס הוזמן כשתי דקות לאחר התאונה, אך שטעתה המשasma לפיה אם הנאשם היה מזעיק עזרה האירוע יכול היה להסתיים אחרת, אינה מדוקת. הדגש שהנאשם לא שם בקשר לתאונה. ושלא ניתן לקבוע כי עזיבתו את המקום נבעה רק מרצון להימלט מרשות החוק, שכן הוא הודה מיד בפני השוטרים ולקח אחראיות מלאה על מעשיו. עוד הדגש, כי הנאשם אינו פסול לניהga, אלא נהג ללא רישוי נהיגה בתוקף. הפנה לתקיריו שירות המבחן. לנסיבותו של הנאשם. ולהתרומות שירות המבחן ממנו. טען שהנאשם השתתף בטיפול קבוצתי. הסיכון להישנות ביצוע עבירות נמור. ושירות המבחן המליץ להטיל עליו מאסר בעבודות שירות וצו מבנן. הגיע פסיקה וטען כי העונשים במקרים דומים נעים בין 9 ל- 10 חודשים מאסר. וביקש להיעתר להמלצת שירות המבחן.

7. הנאשם ביקש סליחה ממשפחה המנוח, ואמר שהאחריות בסופו של דבר היא שלו והוא חש אותה.

דין והכרעה

8. הערכים החברתיים העיקריים המוגנים בעבירות הפקירה אחרי פגיעה הינם, קדושת החיים ושמירת הגוף של נפגעי תאונות הדרכים. ולצדם, הערכים החברתיים של קיום חקירה משטרתית מצאה לבירור נסיבות התאונה והגורמים לה והבאת האחראים לדין, והפנמת ערכים של עזרה הדדית וסולידריות חברתית.

"מטרתה המרכזית של הנורמה הקבועה בסעיף 46א' לפקודת התעבורה היא להבטיח מתן עזרה מיידית לנפגע בתאונה על-ידי נהג שהוא מעורב בתאונה ונמצא במקום, ולהגן בכך על חייו ועל שלומו הגוף של הנפגע. בד בבד, היא נועדה גם למנוע מנהג מלחמק אחריות לתאונה, ולהקל על רשות אכיפת החוק לברר כיצד נגרמה התאונה וממי אחראי לה ... הנורמה של איסור על הפקירה, מעבר לתוכיתה להגן על הנפגע ולהקל על אכיפת החוק ביחס לנוהגים עבריים, נועדה לעגן במשפט את החובה המוסרית החלה על אדם המעורב באירוע פוגעני לסיע לו זולתו שנפגע, לדאוג לשלומו ולהציל את חייו. חובה מוסרית זו קיבלה לבוש משפטי מחייב במסגרת חוק המשקף קיומה של אמנה חברתית המושתתת על יסודות של אтика וערכים אנושיים. היא משקפת התפתחות בתפיסה בדבר החובה להוושט עזרה לאדם המצוי בסכנה בכלל, ולנפגע בתאונה בפרט. היא מרחיבה את החובה החוקית של אדם להוושט עזרה לאדם אחר המצוי בסכנה". - ע"פ 5000/08 דוד סומך נ' מדינת ישראל (22.03.2009)

בנסיבות עניינו, שיופיע בהמשך, מידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים החברתיים האמורים הינה משמעותית.

9. סעיף 46א' בפקודת התעבורה קובע שלוש חלופות, מדורגות בחומרתן, המתיחסות למצבים שונים של הפקירה לאחר פגעה ולוקחות בחשבון את היסוד הנפשי הכרוך במעשה ואת חומרת הפגיעה

שנרגמה לאדם בתאונת ההורשה הנאשם, הקבועה בסעיף קטן ג', היא החמורה מבין השלוש והעונש הקבוע לצדה הוא 14 שנות מאסר.

10. מדיניות העונשה הנוגעת בעבירות הפקраה אחרי פגיעה, מדגישה את ערך קדושת החיים ואת הצורך בהרתה מפני ביצוע העבירה, והקו הכללי שלו הוא של רצינות וחומרה.

בת"פ 61890-02-19 (ב"ש) **מדינת ישראל נ' איסמעיל אלגלאוי** (09.05.2021) הנאשם נהג ברכב ופגע ברכוב אופניים ומעוצמת הפגיעה רוכב האופניים הוטח על ח芝ת הרכב, פגע בשמשה הקדמית ובחלון גג הרכב, ונפל לשול הימני של הכביש, וכתוצאה מהכך הוא נהרג במקום. הנאשם לא עצר את רכבו, נמלט בנסעה לבית הוריו והחביא את הרכב לדיר כבשים. בעקבות פעולות שבוצעו לאיתו, הוא הסגיר את עצמו למשטרה למחירת היום. הנאשם היה נעדר עבר פלילי אך בעל הרשאות רבות בתחום התעבורה. בית המשפטקבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות נוע בין 12 ל- 36 חודשים מאסר בפועל ובין 36 ל- 72 חודשים פסילה. והטיל על הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל, 4 שנות פסילה, ועונשים נלוויים.

בע"פ 1562-17 **מדינת ישראל נ' עוביידה חטאב** (27.03.2019) המערער נהג ברכב ופגע בהולך רגל שחצה את הכביש. כתוצאה מהפגיעה הולך הרגל הוטח על השמשה הקדמית של הרכב והושלך על הכביש, כשהוא עודנו בחיים. מעוצמת הפגיעה נגרם נזק לרכב. המערער לא עצר את רכבו לאחר התאונה, עזב את המקום והמשיך בנסעה ללא שהזעיק עזרה. הולך הרגל, שנותר שרוע על הכביש, פגע על ידי כלי רכב נוספים שעברו באותו מקום וכותצא מהפיגיעות נגרם מותו. בית המשפט הרשיע אותו בעבירות של הפקраה אחרי פגעה ונήיגה ללא פוליסטה ביטוח.קבע כי מתחם העונש ההולם נוע בין 15 ל- 36 חודשים מאסר בפועל ובין 5 ל- 10 שנות פסילה, ומוצא לחזור מהמתחם שקבע, משיקולי שיקום, והטיל על המערער, בין היתר, 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, צו מבחן ו- 7 שנות פסילת רישון נהיגה.

בבית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, והעמיד את עונשו של המערער על 15 חודשים מאסר בפועל, תוך סקירת פסיקה ואמרית הדברים הבאים -

"בבדיקה פסיקה רלוונטיות, זו המתיחסת להפקраה לאחר תאונה שנרגמה שלא באשמת הנהג הפוגע ושבעטיה נגרם מוות של אדם, נמצא כי על דרך הכליל יקבע מתחם עונש חמוץ יותר מאשר שנקבע בגין תאונה דומה והפקרה שכותצאה ממנו נפגע אדם באופן קשה. כך בע"פ 1902/14 מדינת ישראל נ' נתנוב [פורסם בנבו] (1.7.2014) - בגין הפקраה לאחר תאונה שבה נפגע אדם באופן קשה, שלא באשמת הנהג הפוגע, נקבע מתחם עונש בין 12 ל- 48 חודשים ונגזר עונש של 20 חודשים מאסר בפועל; בע"פ 3754/14 גורצמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.11.2014) נקבע מתחם עונש שבין 12 עד 40 חודשים ונגזר עונש של 14 חודשים מאסר בנסיבות דומות. בע"פ 3304/14 פראן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.10.2014) להלן: ענין פראן בגין הפקраה לאחר תאונה שבה נפגעו שני אנשים נקבע (בדעת רוב) מתחם שנע בין 10 ל- 30 חודשים מאסר, בעוד שדעת המיעוט סקרה שהמתחם צריך לנوع בין 10 ל- 40 חודשים, ונגזר עונש של 14 חודשים. ואילו בע"פ 6864/14 ענאנש נ' מדינת ישראל

[פורסם ב公报] (8.3.2015) בגין הפקלה לאחר תאונה שנגרמה שלא באשמת הנוהג הפוגע, בה נגרם מוות של אדם, הועמד מתחם העונש (בדעת הרוב) בין 24 ל- 48 חודשים מאסר ונגזר עונש של 28 חודשים מאסר.

ראה גם ע"פ 13/7936 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (16.12.2014) (להלן: עניין לוי) שניתן טרם תיקון 101, בו נקבע מתחם בין 24 ל- 54 חודשים מאסר והעונש שנגזר הועמד על 26 חודשים מאסר בגין הפקלה לאחר תאונה בה נהרגו שני אנשים...

לאור העובדה שההפקלה בעניינינו גרמה להחמרה הפגיעה במנוח, ולאור התוצאה שנגרמה - מוות של המנוח, נcoin היה כי בית המשפט קמא יקבע מתחם עונש גבוה יותר כמתחייב ממדיניות העונשה הנוהגת בנסיבות דומות. אך גם בהינתן המתחם שקבע בית המשפט קמא, יכול היה החקלה לבוא לידי ביטוי במקום המערער בתחום המתחם ולא היה מקום לחרוג מגדרי המתחם בהעדר נימוקים טובים לכר, כפי שנעשה. דומה כי האמירה כי מדובר בצעיר נורטטיבי שליחתו למאסר על השפעותיו השליליות "לא תשרת את האינטראקציוני כי אם היפך", נכוונה ללא מעט נאשמים המסתובבים בעבירה דומה ואין בה "יחוד כלשהו". למיותר להזכיר, כי תיקון החקיקה (תיקון 101) שהחמיר בענישת מקרי הפקלה והעמיד את העונש על 14 שנות מאסר, בנסיבות דומות לענייננו, בא להטמע מסר הרתעתי ולשרש תופעה מכוערת של פגעה והפקרת הנפגע, ולשים דגש מיוחד על ערך קדושת ח"י אדם ושלמות גופו. סטייה ממדיניות עונישה ראייה מבלי שנטק"מו נסיבות חריגות המצדיקות זאת מחייבת את כוונת החוק.

בע"פ 748/15 דוד מגור נ' מדינת ישראל (04.05.2015), המערער נаг במוינות בהיותו פסול לנוהga ופגע בהולכת רגל כבת 85 שחצתה את הכביש בזמן שהרמזור בכיוון חצייתה היה אדום. הולכת הרגל הופלה על מכסה המנוע, פגעה בשמשת חזית הרכב וניפצה אותה. היא הוסעה על גבי מכסה המנוע מספר מטרים ונפלה לכביש. נגרמו לה פגיעות קשות והיא נותרה לשכב על הכביש כשהיא מדםת מהראש. המערער לא עצר את המונית לאחר התאונה, המשיך בנסיעה ועצב את המקום מבלי להזעיק עזרה. הנפצעת פונתה מהמקום באמצעות אמבולנס שהוזמן על ידי עובר אורח. המערער חזר למקום התאונה כעבור כ-40 דקות ומשנוכח שאין איש במקום, הסגיר את עצמו למשטרה. בית המשפט המחויז גזר עליו 13 חודשים מאסר בפועל ופסילת רישון נהiga למשך 7 שנים.

בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש.

בע"פ 3754/14 חיים גורמן נ' מדינת ישראל (11.11.2014) המערער נаг ברכב בשעת ערב ופגע בהולך רגל שחצתה את הכביש. כתוצאה מהפגיעה, הולך הרגל הושלך אל השימוש הקדמי של הרכב, נפץ אותו ואחר כך הוטח אל מכסה המנוע ונפל אל מתחת לגלגל הרכב. מיד לאחר התאונה המערער עצר את רכבו, הבחן בהולך הרגל השרווע פצע על הכביש ולמרות זאת, נסע לאחרו, עקף את הולך הרגל ונמלט מהמקום בנסיעה מבלי להזעיק עזרה. להולך הרגל נגרמה פגעת ראש קשה, בעיטה הוא שולב במסגרת טיפול רפואי. בוחות דעת פסיכיאטרית על המערער ציון, כי טרם התאונה הוא סבל במשך שנים מתסמני חרדה משמעותיים, ושתגובהו לתאונה הושפעה במידה רבה מ מצבו הנפשי. ציון, כי עונש מאסר בפועל יגביר את

הסכנה להחמרה התחלואה הנפשית של המערער. בית המשפט המחויז ציין כי חרף המלצה השירות המבחן וחווות הדעת הפסיכיאטרית, אין מנוס מהטלת מאסר ממשי על המערער, קבע כי מתחם העונש ההולם את המעשה הינו בין 18 חודשים מאסר בפועל ל-5 שנים מאסר בפועל, וגורר על המערער 18 חודשים מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופסילת רישון נהיגה למשך 7 שנים.

בית המשפט העליון קיבל את ערכו המערער. העמיד את מתחם העונש ההולם על טווח שבין 12 ל- 40 חודשים מאסר והטיל על המערער 14 חודשים מאסר בפועל.

11. הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות -

הנאשם איננו אחראי לקרונות התאונה ולמוותו של המנוח.

הנאשם פגע עם רכבו באדם כבן 82 אשר חצה כביש במעבר חצייה ברכיבה על אופניים. מעוצמת הפגיעה, רוכב האופניים נחבט בעוצמה שימושה הקדמית של הרכב, נהדף קדימה עם אופניו והוטל על הכביש, כשהוא סובל מחבלות קשות בראשו וברגלו. השימוש הקדמית של הרכב נפיצה וחזית הרכב ניזוקה. התאונה התרחשה בשעת אחר הצהרים באחד מימי חודש يول', באור יום מלא ובטבורה של עיר. ובנסיבות המתוירותה הנואם היה מודע לכך שהוא פגע ברכבו באדם ושאותו אדם נפגע בצורה רצינית המחייבת הגשת עזרה רפואי מידית.

הנאשם לא עצר את רכבו לאחר התאונה ולא הזעיק עזרה למנוח, אלא המשיך בנהיגת רצופה וברחת מהמקומ בהותירו את המנוח מתבוסס בدمו, נסע אל בית העלמין העירוני בערד והחביא שם את רכבו ואחר כך נסע לבית הוריו בערד ובהמשך נעצר על ידי המשטרה.

הנאשם כמובן לא תכנן מראש להיות מעורב בתאונה ולהפקיד את מי שייפגע בה, אך אין גם לומר שעבירות ההפקרה לאחר פגעה שהוא עבר הייתה "רגעית" או "ספונטנית". בנסיבות מסוימות, אי עצירה של נהג רכב המעורב בתאונה **מיד** לאחר התאונה, יכולה להיות מוסברת בסערת הרגשות הכרוכה באופן טבעי במצב מטלטל שכזה. אולם האופן בו הנואם התנהג לאחר התאונה ובמיוחד החבאת הרכב בבית העלמין והימנעות ממשירת הוועדה למשטרה על מעורבותו בתאונה, תומכים בכך שההתנהגות הנואם לא הייתה רק תוצאה של לחץ ובהלה, אלא רצון להתחמק מאחריות ומתשלום המחיר הנלווה לכך.

התאונה התרחשה בלב העיר ובשעת ים ומיד אחראית הזעק למקום אמבולנס - טענת ב"כ הנואם שהאmbולנס הגיע למקום דקוטר ספורות לאחר התאונה לא הוכחה על ידי הتبיעה. אנשי הצלה שהגיעו, קבעו את מותו של המנוח במקום. נתונים אלה מלמדים שגם אם הנואם היה עוזר במקום ומציעק עזרה מיד, נראה שלא ניתן היה להציל את המנוח. כך שעדיזבת הנואם את מקום התאונה לא החמיר את מצבו

של המנווה.

בסיומו של דבר הנאשם נעצר על ידי שוטרים ביום התאונה והודה במעורבותו בתאונה, אך שהתנהוגות הנאשם לא פגעה באפשרות לחזור את נסיבות התאונה תוך קביעת זהות הנאג שפגע במנוחה.

אולם, דברים אלה הינם בבחינת חכמה של אחר מעשה. בזמן אמת, הנאשם לא יוכל לדעת שאחרים שאינם קשורים לתאונה יזעיקו עזרה ולא יוכל לדעת שלא ניתן היה להציל את המנווה. ואילו השוטרים לא היו מגיעים אליו בכוחות עצמום, יתכן שהחקירה התאונה הייתה נפגעת.

הנאשם ביצע את העבירה בעצמו, לבדו, ללא מעורבים אחרים. אך שהוא האחראי הבלעדי לה.

נראה שהנאשם נהג כפי שנagara על מנת להתחמק מהתוצאות העוללות לנבוע מכך שהוא הנאג שפגע במנוחה.

העובדת שהנאשם נהג ברכב מבלי שיש בידו רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח בתקוף, מוסיפה למשעו מימד של חומרה.

12. החומרה הנועוצה בהפקרת אדם על ידי מי שפגע בו בתאונת דרכים, עומדת בפני עצמה והוא איןנה מתעמעמת מכך שלאחר מעשה הסתר שגם אם הנאג היה עוצר ומזעיק עזרה לא היה בכר כדי להוועיל לנפגע. בנסיבות בהן ההפקרה החמורה את מצבו של הנפגע, מידת הפגעה באינטרס המוגן עליה והדבר פועל לחובת הנאג ומتابטא במתחם העונש ההולם למשעה העבירה בנסיבותיו.

13. כל בר דעת מבין את המשמעות הכרוכות בפגיעה רכב נסע באדם ומודע לחשיבות העשויה להיות לכל רגע בהגעה לנפגע, למניעת פגעה נוספת ולהגשת עזרה רפואיות דחופה. מטבע הדברים, ככל שההתאונה רצינית יותר, המודעות של הנאג המעורב בה לכך שנגרמה לאדם פגעה משמעותית גדולה יותר, ובנגזר מכך הפטול הטעום בהפקרת הנפגע חמור יותר.

14. במקרה זה, כאמור, כתוצאה מההתאונה, המנווה נחבט בעוצמה שימושה הקדמית של הרכב הנאשם וניפץ אותה, נחדף עם אופניו מהרכב והוטל על הכביש. המקרה הזה, שהתרחש מול עינו של הנאשם, לא הותיר ספק בכך שהמדובר בתאונה רצינית מאוד, על כל המשתמע מכך מבחינת הנפגע. וחיבר, חוקית ומוסרית, עצירה מידית והזעקה עזרה רפואיות לנפגע.

בנוסף, בנסיבות הזמן והמקום, יכולו להגיע אחורי הנאשם כלפי הרכב אחרים ולסקן את נפגע התאונה בפגיעה

נוספת, כפי שקרה לא אחת.

הפקרת המנוח תוך המשך נסיעה רצופה, הינה כשל חמור של הנאשם.

15. לצורך ההמחשה ודוקע עמוק הפסול שבפקרת נגע תאונות דרכים, ניתן לחשב על סיטואציה בה אדם מבוגר הולך לאטו על מדרכת רחוב ואז אדם צעריר שעושה ריצה במקום נתקל בו ומפילו ארצתה בעוצמה והוא מוטח על המדרסה ומדמים, והצעיר ממשיך בריצתו במלוא המרץ כאלו לא קרה דבר. כל מי שראה את תמונה הצעריר ממשיך בריצתו, מתקומם אל מול התנהגות הפראית והבזיה שלו, חסרת ההתחשבות והאנושיות. וחש את עומק הפסול שבתנהגות. כשמדבר בפגיעה רכב נסע באדם, "יחסי הכוחות" בין הרכב לאדם ופוטנציאלי הפגיעה הנוצר מכך, מעכימים עשרות מונחים את הפסול שבפקרת הנגע לנפשו.

16. סעיף 40 בפקודת התעבורה קובע פסילת רישון נהיגה לתקופה שלא תחת מ- 3 שנים, בהרשעה בסעיף 64 א' בפקודה, שرك בנסיבות מיוחדות ניתן לחרוג ממנו.

17. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותו ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש שיוטל עליו; ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מowitz העבירות; במידה הפגיעה בהם; במידיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות; אני קובע כי מתוך העונש ההולם למעשה העבירות כאן הוא בין 12 ל- 36 חודשים מסר בפועל ובין 3 ל- 6 שנים פסילה מקבל או להחזק רישון נהיגה.

18. המאשימה הפניה בטיעונה לעונש למספר פסקי דין וביקשה ללמידה מהם על העונש הראו' לנאים. עיון בפסקין הדיון מלמד כי נסיבותו אותן המקרים שונות וחמורות מעניינו ומילא העונשים שהוטלו שם אינם מתאימים לכך.

כן, בע"פ 1964/2019 **מאנאטמו יצחק אספה נ' מדינת ישראל** (25.02.2020) דובר בפגיעה בשני גברים שרכבו על אופניים חשמליים, אחד מהם נהרג והשני נפצע. ובמי שהורשע, לאחר שמיית ראיות, גם בעירה של שיבוש מהלכי משפט; בע"פ 2496/15 **אדם אל סייד נ' מדינת ישראל** (21.09.2015) דובר במערער שפגע ברכבו באדם וכתוואה מכך הנגע הוטח בשימוש הרכב ונחדף לתעללה לצד הכביש ומת. המערער ידע שפגע במנוח ואף ראה את גופתו מוטלת בתעללה והוא ברח מהמקום מבלי להודיע על התאונה ולהזעיק עזרה. ורק לאחר מספר שעות בני משפחת המנוח גילו את גופתו מוטלת בתעללה. ולמחרת, המערער תיקן את רכבו כדי להסתיר את הפגיעה שנגרמו לו במהלך התאונה. והוא הורשע, מעבר לעבירת הפגיעה, גם בעבירות שיבוש הליכי משפט; בע"פ 14-14-6864 **לואי ענាម נ' מדינת ישראל** (08.03.2015) המערער פגע בעבירות שיבוש הליכי משפט. הולך רגלה, תוך כדי ניסיון עקיפת הרכב. הולך הרגל נפצע קשות וכעbor שלושה ימים נפטר. המערער ידע שפגע באדם אך נמלט מהמקום בנסיעה, וכשנשאל על ידי מאבטח במקרים אודות הפגיעה ברכבו השיב תשובהות שקריות; בע"פ 10990/03 **ג'האד אלהרוש נ' מדינת ישראל** (19.02.2005) דובר במערער שמדוברם לא הורשה נהוג ברכב, אשר פגע ברכב אופניים שנפגע קשה וכעbor שבועיים נפטר. לאחר

הפקרת הנפגע, המערער הסטייר את רכבו והנחה את בני משפחתו למסור גרסה כוחבת על מיקומו בזמן התאונה. וכשנעצר, סירב למסור את פרטי הרכב והכחיש את מעורבותו בתאונה. והוא הורשע, מעבר לעבירות הפקירה, גם בעבירות של נהיגה ללא רישיון ולא ביטוח, שיבוש הליכי משפט, השמדת ראייה והדחתה בחקירה; בת"פ 9326-05-15 **מדינת ישראל נ' גיאאד אלהרוש** (05.01.2016) הנאשם הורשע בעבירות של הפקירה אחורי פגיעה של הפקירה אחורי פגיעה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, שיבוש מהלכי משפט, קשירת קשר, והשמדת ראייה. הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, והוא נהג ברכב ופגע ברוכב אופניים שנחבל ונפטר. הנאשם המשיך בנסיעה, השאיר את הרכב בחניון בית חולים, והתקשר לאחיו שילם על חניית הרכב ודאג שהרכב יועבר למיחסום ליד טול כרם. והרכב הועבר ונעלם. הנאשם הורשע בעבר בעבירה של הפקירה אחורי פגיעה ונדון ל-3 שנות מאסר; בע"פ 4311/14 **אשר אבטבול נ' מדינת ישראל** (11.03.2015) המערער הורשע בעבירה של הפקירה אחורי פגיעה; שלוש עבירות של נהיגה בפסילה; 2 עבירות של נהיגה ללא רישיון תקף. ולא ביטוח; עבירה של ניסיון לשיבוש מהלכי משפט; עבירה של השמדת ראייה; ועבירה של הדחתה בחקירה. המערער נהג בזמן שהוא פסול נהיגה ופגע בהולכת רגל שנפטרה בסמוך לאחר מכן. למרות התאונה, המערער המשיך בנסיעה החנה את הרכב ברחוב צדי וביקש מחברתו שתאסוף אותו. ולאחר מכן נקט בשורת מעשים כדי לטעטש את הקשר לתאונה ולשבש את החקירה. בנוסף, הנחה את אמו למסור גרסה שקרית וניסה למחוק קבצים ממצלמות אבטחה בבתו; בת"פ 09-07-22775 **מדינת ישראל נ' תורן** (12.07.2010) הנאשם הורשעו בעבירות של הפקירה אחורי פגעה, שיבוש מהלכי משפט ונוהגה ללא רישיון. הנאשם נהגה ברכב ופגעה בילד שנפגע באופן קשה. היא לא עצרה, המשיכה בנסיעה ולאחר מכן החיליפה מקום עם בעלה, הנאשם 2, -CBD ראייה שאין מחייב ברישון תקף, והם נסעו למכון לשיטipt מכוניות כדי לשטוף את הרכב; ובע"פ 2689/15 **חיים אשר משה אלון נ' מדינת ישראל** (28.12.2015) המערער הורשע בעבירות של הפקירה אחורי פגעה ושיבוש מהלכי משפט. המערער נסע ברכב עם אשתו ופגע ברוכב אופניים שנחבל קשות ונפטר. הוא לא עצר את רכבו, והם נסעו לביתם. לעומת זאת, המערער פנה לחברת הביטוח ולמוסך על מנת לתקן את הנזק שנגרם לרכב, כדי להסתיר את העובדה שהרכב היה מעורב בתאונה, ומספר לנציגת המוסך שהרכב נפגע מגמל. רק לאחר כחודש, המערער אותר והובא לחקירה.

19. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסק דין - באחד מהם, ע"פ 774/17 **מדינת ישראל נ' עובידה חטאב** (27.3.2019), בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה וחמיר את עונשו של הנאשם מ- 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ל- 15 חודשים מאסר בפועל, תוך ציון ההלכה שערכאת הערעור אינה מצאה את הדיין; באחר, רע"פ 10/5858 **שלמה אדר נ' מדינת ישראל** (27.3.2019), בית המשפט דחה בבקשת רשות ערעור על עונש של 18 חודשים מאסר בפועל; בשלishi, ע"פ 19/5754 **פריסליה קשתי נ' מדינת ישראל** (22.01.2020) נדחה ערעור של נהגת שנדונה ל- 24 חודשים מאסר בפועל על עבירות של גרימת מוות ברשלנות והפקירה לאחר פגעה בנסיבות חמימות; ברביעי, ת"פ 19-02-61890 **מדינת ישראל נ' איסמעיל אלגלאוי** (9.05.2021) הנאשם נדון ל- 18 חודשים מאסר בפועל.

הסגור הפנה במיחוד לע"פ 6321/18 **רובן יעקב קריינט נ' מדינת ישראל** (23.09.2019) וביקש להסתמך עליו בבקשתו להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות. במקרה זה, המערער הורשע בעבירות של הפקירה אחורי פגעה, נהיגה ללא רישיון תקף ולא פוליסט ביטוח תקפה ועבירה של נסעה בניב "יעדי".

המערער נהג באופנו כשהוא מחזיק ברישון נהוגה ישראלי תקף, ובמהלך הנסיעה סטה לנטייב הנגיד על מנת לבצע עקיפה, ופגע בהולכת רגל שחתכה את הכביש שלא במעבר חציה. הולכת הרגל נפלה על הכביש ונחבלת באופן משמעותי, ושות פוריות לאחר מכן נפטרת בבית החולים. כתוצאה מההתאונת המערער נפל ונחבל, השאיר את האופנו במקום ונסע במנונית לבית אמו, תוך שהוא מותיר את הנגעת במקום מביל שהזעיק עזרה. בחלוּפֶשׁ שעתים, שב למקום והסיג את עצמו, לאחר שהמשטרה יצרה קשר עם בני משפחתו. שירות המבחן ציין כי המערער חש חרטה ורגשות אשם כבדים על מעשיו ועל רקע זה חוווה התדרדרות במצבו הנפשי. העיריך כי בכפוף להשתלבותו בטיפול, סיכוי שיקומו טובים. והמליץ להטיל עליו מאסר בעבודות שירות וצו מב奸. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-20 חודשים מאסר בפועל, והטיל על המערער 10 חודשים מאסר בפועל, 5 שנות פסילה ועונשים נלוויים. במסגרת הערעור הוגש על המערער תסקרים מטעם שירות המבחן. צוין בהם שהמערער שולב בטיפול, ומצבו הנפשי רועוע. והומלץ להטיל עליו מאסר לRICTO בעבודות שירות וצו מב奸.

בית המשפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את עונשו של המערער על 9 חודשים לRICTO בעבודות שירות. תוך צו נסיבות ייחודיות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם שנקבע.

.20. באופן כללי, ארבעת המקרים הראשונים שהסגורו הציג, קרוביים יותר לעניינו, במרכיבים המשפיעים על העונש, מלאה שהتابיעה הציגה.

עוניו של קרייאף הנ"ל, דומה לעניינו של הנאשם מבחינתייחסו של הנאשם לעבירה, השפעת העבירה על מצבו הנפשי, השימוש בטיפול, והסיכון הנמור לביצוע עבירה דומה. אולם, התקיימו בו נסיבות אחרות הנזקפות לזכות הנאשם שאין מתקיימות בעניינו. שם הנהג לא המשיך בנסיעה לאחר התאונת, אלא כתוצאה מההתאונת הוא נפל מהאופנו ונחבל, ורק לאחר שעובריו אורח רבים חשו לעזרת הנגעת, הוא השאיר את האופנו במקום ונסע במנונית לבית אמו. צוין שהנהג שם היה עולה חדש שאין דבר את השפה העברית, אשר נלחץ מההמולה סביבו. הוא לא עשה דבר כדי לטשטש את זהותו ולהעלים את פרטיו, ובחלוּפֶשׁ כשעתים הוא שב למקום והסיג את עצמו למשטרה, לאחר שהמשטרה יצרה קשר טלפוני עם בני משפחתו.

.21. הנאשם בן 34, רווק, ואב לילד בן 3. לחובתו עבר פלילי שהתיישן בעבירות של הייזק לרכוש בمزיד, הסגת גבול פלילתית, תקיפת שוטר במילוי תפקידו, איומים, כניסה למגורים/תפילה לבצע עבירה וగנבה. אך הוא מעולם לא נשא מאסר. ועבורי התעבורתי כולל 32 הרשעות, בעבירות שונות, ובין היתר, רישון נהוגה שפקע תוקפו, ח齊ית קוו הפרדה רצוף, שימוש בטלפון, עצירה המפרעה לתנועה, נהוגה ללא חגורת בטיחות, אי צוות לתמרור, נהוגה במהירות העולה על המותר, סטייה מנתיב, נהוגה בכיוון ההפוך בכביש חד סיטרי ועוד.

.22. בגישה העונש המתאים לנאים, אני מתחשב בין היתר בגילו הצעיר; בנסיבות חיו, כמתואר בתסקרי שירות המבחן; בהודאותו הן במשטרה והן בבית המשפט; בחרטה שהביע ובהליך הטיפול שuber; בעובדה שהוא מסרו הראשון; בפגיעה הצפיה של המאסר בו ובמשפחה; במצבו הרגשי

והנפשי מאז התאונה; בסיכון שיקומו; ובהמלצת שירות המבחן.

.23 העבירה של הפקירה אחרי פגיעה מתרחשת בהקשר לאירוע תאוני, מפתיע ובלתי צפוי, הקורה כהרף עין, שפעמים רבים הוא טראומתי ומציע את הנפש. יש כאלה העוזבים את מקום התאונה כדי להתחמק מאחריותם לה ומהאליכים והעונש הכרוכים בה, ויש כאלה העוזבים את המקום משומם שהם מתקשים להכיל את הסיטואציה הקשה והטעונה. ההנחה היא שיש בכוחה של הרתעה עונשית להשפיע על הכוונות והתנהגותם, בשני המצבים המתוארים (ראה ע"פ 3/13 7936 לוי נ' מדיני), שהזכיר לעיל, פיסקה 43). משכך, יש טעם בהחלטה עונש מרתייע על אלה המבצעים עבירה של הפקירה אחרי פגיעה, שישפיע על הציבור להימנע מהעבירה.

.24 חומרת מעשה העבירה של הנאשם ומידת אשמו, על רקע מדיניות הענישה הנהוגת והצורך בהרתעה, מצדיקים עונש מאסר לתקופה ארוכה יותר מזו שתוטל על הנאשם. נסיבות הנאשם ובמיוחד, השפעת התאונה עליו והקושי הכספי לנאים מהמאסר, מצדיקים התחשבות בנאים וקביעת עונשו בקו התיכון של מתחם העונש הולם.

.25 נכון כל האמור, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 12 חודשים מאסר בפועל, בגיןו ימי מעצרו.
 - ב. 4 שנות פסילה מלאהציק או לקבל רישיון נהיגה, מיום שחרורו מהמאסר, בגין תקופת הפסילה שלו עד מתן גזר הדין.
 - ג. 6 חודשים פסילה מלאהציק או לקבל רישיון נהיגה, על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או עבירה של הפקירה אחרי פגיעה.
 - ד. פיצוי משפחת המנוח בסך של 10,000 ₪.
- זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודיע היום ג' סיון תשפ"ב, 02/06/2022 במעמד הנוכחים.

**אליהו ביתן, שופט
סגן נשיאה**

